



Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 2

24. Januar 1916.

5. Aarg.

Nationalitetsfølelse.

—o—

Det var med den mest ublandede Glæde jeg saa, at sidste Nummer af Brændpunktet ikke bragte nogen Artikel om dette Emne eller rettere med denne Overskrift, for de to sidste Artikler har jo nærmest været en Række mere eller mindre barnagtige Injurier og Personligheder, og Hr. B. Damm's var holdt i den almindelige, agitatoriske Stil, hvor Fremgangsmaaden bestaar i, at man udslynger en Del Paastande uden at bevise dem, eller i det højeste fører man samme Bevis som Jens Præst i „Marie Grubbe“. —

Da denne værdiløse Diskussion er død en stille Død, er der nu Møjlighed for at faa en bedre i Stand.

Ved et Forsøg paa en Vurdering af Begrebet „Nationalitetsfølelsen“ er det sikkert i højeste Grad rigtigt at klargøre sig, hvad

dette Begreb egentlig indeholder. Jeg vil da straks udskille Begreberne „Militarisme“ og „Krigsgalskab“, to Samfundsonder, som jeg antager alle tænkende Mennesker vil fordømme; men selv den „fredelige Nationalitetsfølelse“, synes jeg, er skadelig i en utrolig Grad.

Lad os først undersøge den mest haandgribelige Side af Sagen, den samfundskononomiske.

Hele vor materielle Kultur er baseret paa Arbejdsdeling, og jo videre denne bliver ført, desto bedre bliver Livsbetingelserne; eller omvendt, enhver Indskrænkning i Arbejdsdelingen mellem Kønnene, Menneskene, Nationerne eller Racerne er ubetinget skadelig. Følgelig er Frihandelen og den fri Konkurrence teoretisk det eneste rigtige; — den fri Konkurrence er helt eller delvis gennemført de fleste Steder, og i hvert Fald er Principet anerkendt som rigtigt, men

Magasin du Nord

Østerbro Afdeling

Østerbrogade 25

Frihandelen! Alle Lande har Beskyttelsestold og mange Steder er den i Stigning! At en saadan Politik, stik imod sund Fornuft kan gennemføres, skyldes for en stor Del denne „fredelige Nationalfølelse“, der arbejder efter det kendte Princip: Trolld, vær dig selv nok!

Tænk Dem, Læser, at omgive Sjælland med høje Toldmure. Forsvarsgrundene er de samme som ved Toldmurene om hele Nationen: Industriebetingelserne bliver bedre! — Ja vel at mærke for de Folk, der sidder inde med Fabrikkerne; de andre maa betale højere Priser for daarligere Varer. — „Faaborg Frugtvine“ kan det ikke betale sig at indføre, det er Chance for en ny Fabrik: Sjællands Folk faar Arbejde; — men mon Sjællænderne i Almindelighed er blevet mere lykkelige?

I dette Tilfælde kan vel alle se, at Beskyttelsestold er det rene Vanvid, men naar man spørger, om Sagen bliver bedre, naar det er hele Danmark det drejer sig om, hører man til sin Glæde Svaret: jo, nu er det jo en hel Nation!! Ja,

saa stor Skade gør „Nationalitetsfølelsen“ paa den materielle Kultur — — —

Af Pladsmangel maa jeg standse her; i en senere Artikel haaber jeg paa at komme ind paa den aandelige Kultur.

h o m o.

At det kan tillades!

—o—

Jeg har med grumme stor Taalmodighed læst alle de forskellige Artikler, som Redaktør V. Thorsen har ladet indrykke i sit Bald „Brændpunktet“. Nok kan man byde Folk meget, og især gennem det forrige „Brændpunktet“, men en Gang maa det dog bryde løs. Artiklen om Ungdom og „Nationalitetsfølelse“ i Nr. 16 forekommer mig nærmest som et sidste Nødraab fra en Person, der i sin Vrede kæmper en fortvivlet Kamp imod den jævnt voksende Nationalitetsfølelse og Fædrelandskærlighed i den danske Ungdom. Hele Artiklen tyder paa en ubetvingelig Lyst til at

Udstyr
for Spejdere.

Bøgelund-
Raadhusplads 2.



Skarpe
Lommeknive.

Jensen,
Helmershush.

diskutere, og det ærede „homo“ kunde maaské have valgt et lidt mindre alvorligt Emne end netop dette. Det hele tyder ikke paa, at „Manden“ har blot en lille Smule af den „logiske Hjerne“, han beskylder Hr. Bernh. Damm for at mangle. Dertil kommer, at det „ærede Homo“ ved sine Artikler ganske beviser, at der dog i vor umiddelbare Nærhed eksisterer en af de „lade og pjattede Karakterer“, som absolut aldrig vil være i Stand til at føre Danmark frem. Alene det, at han ikke tør bekendte hvem han er, men stadig tager sig den Frihed at skrive Artikel efter Artikel under Navnet „homo“, der dog indtil i Dag har betydet Menneske. Artiklen af d'Hrr. A. Langkilde Larsen, Carl Koch, Jørgen Keiding og Børge Scheibel, som var en velfortjent Omgang, synes dog ikke at virke bedre, end at „homo“ i det næste Nummer kommer med en endnu mere sneversynet Artikel. Bekend hvem De er, om De tør! ellers maa De hellere holde inde med Skydningen. Desuden forstaar jeg i det hele taget ikke, at Hr. V. Thorsen tillod Optagelsen af saadanne Artikler i sit Blad.

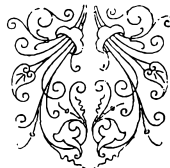
Det tyder just heller ikke paa en ret stor Forstaaelse af Nationalfølelse, at Hr. V. Thorsen i sit sidste Nummer af „Brændpunktet“ lader en Diskussion komme i Gang paa en saadan Maade som i Artiklen „Sofussen udtaler sig om „Nationalitetsfølelse“. — Jeg haaber, at de nye Redaktører vil forbedre Bladet paa dette Punkt.

Axel Nielsen,
Formand i „Højskamling“.

— — —

Vi kan desværre ikke opfylde Hr. Axel Niensens Anmodning om kun at optage hans Artikler, da Ordet er frit i „Brændpunktet“ for alle Skolens Elever. Selvfølgelig dog indenfor de Grænser, Censuren tillader!

Red.



Grimso.

(Fortsat.)

Efterhaanden flyttede der Folk til Øen. I det 14. Aarhundrede skal der endog have været 50 Gaarde; og allerede i det 12. Aarhundrede blev der bygget en Kirke, som blev helliget St. Olaf. Af en opbevaret Inventarieliste ser vi, at det endog var en af de mere velhavende Kirker: den ejede 2 Isbjørneskind, flere Væg-Tæpper, 3 Vinduer af Glas, 2 Billeder af St. Olaf, en Mængde Messeklæder og temmelig mange Bøger. I 1420 blev Kirken imidlertid plyndret af engelske Sørøvere.

I 1707 var Indbyggerantallet naaet til 120. Der var 24 Køer paa Øen; i nogle Vintre havde Drivisen ført talrige Sæler med sig. Een Gang havde Beboerne kunnet fange 360 Sæler, en anden Gang 60; kort sagt: det var et Slaraffenland.

Men saa indtraf der en grufuld Koppesygdom, som bortrev det alermeste af Befolkningen. En anden Gang døde 12 Mennesker ganske pludselig; en tredie Gang døde 33 Mennesker under en Epidemi. Paa Grund af den ensformige Kost grasserede Skørbug; og mange Smaabørn gik bort under voldsomme Krampeanfald. I 1793 døde otte Mænd af Lungebetændelse; og de seks Mand, der var tilovers, sejlede til Island for at

hente Arbejdskraft, men druknede alle undervejs, saa at Præsten var den eneste voksne Mand tilbage paa Øen. Eet Aar druknede Grimso-Præsten sammen med 12 andre; en anden Præst, der netop havde faaet nyt Kald, sejlede med 27 Mand i 2 store Baade fra Grimso; alle druknede undervejs. En Vinter gik 3 Baade under; og næsten alle arbejdsføre Mænd paa Grimso omkom. I 1803 druknede Grimso-Præsten sammen med 9 andre.

Ogsaa Fuglefangsten krævede sine Ofre. Det er en halsbrækkende Haandtering at lade sig fire ned over Kanten af Fuglefjældet i et 250 Fod langt Tov, eller endogsaa at gaa ned uden Tov, men at føre et kortere Reb med sig for at fire sig ned ad mindre Klippeflader paa et Par Steder.

Det gamle Sagn fortæller, at der er en Trolde, som bor i Fuglefjældet, og har været Aarsag til mange Ulykker. En graa, lodden Haand kommer pludselig til Syne, og overskærer Tovet med en lang Kniv. Mod dette hjælper kun Viemand og Salmesang.

(Sluttes.)

FOR DE YNGRE

Gaade.

Vi har kun modtaget ganske faa Løsninger paa Præmiegaaden i sidste Nummer.

Tænk engang. En Bog til 2 Kroner! Er det ikke Anstrengelserne værd at løse en saa let Gaade?

I det Haab, at flere vil deltage i Præmiekonkurrencen, udsætter vi Fristen for Indsendelsen af Løsninger til 1. Februar. Resultatet og Løsningen vil komme i Nr. 3.

For at ikke Ventetiden skal blive jer for lang, og for at I kan have noget at more jer over, følger med dette Nummer en ny Gaade, dog er det ikke denne Gang en Præmiegaade.

D i a m a n t g a a d e :

a
 d d e
 e e h i n
 n n n r s s s
 s t t v v
 v æ æ
 ø

Bogstaverne omflyttes saaledes, at de midterste Linier lyder ens vandret og lodret og danner Navnet paa en By paa Sjælland. De øvrige danner: Et Bogstav, en Landform, en Sø paa Sjælland, en

Kornsort, noget, der er godt at eje, et Fogstav.

(Løsning i næste Nummer).

En Kanetur.

(Fortsat.)

Der sad nu Poul og saa lige ud i Luften, som om han betragtede de fine Snefnug, der faldt ned paa Jorden. Sin Søster talte han ikke til, saadan en „Tøs“, der var bange for at køre lidt stærkt.

Pludselig bøjede Poul sig ned og tog Pisken og som for at give sin Harme Luft, lod han den knalde hen over Karos Ryg. Hunden gav sig til at springe af Sted, mens Søster skreg:

„Poul, Poul! vi vælter!“

Poul svarede ikke, bed Læberne sammen og gav Hunden endnu et Slag af Pisken.

Dyret gjorde et Spring op i Luften, og satte derpaa af Sted i fuld Firspring. Søster sagde ikke et Ord mere, men klamrede sig fast til Poul. Kanen slingrede fra den ene Side til den anden og truede hvert Øjeblik med at vælte, og Poul begyndte at blive hed om Ørene.

(Fortsættes.)

Et Sommereventyr.

Johan og Peter var gode Venner. De tog hver Sommer til Hornbæk med deres Forældre og boede lige ved Siden af hinanden, de spillede begge to paa samme Hold til Fodbold, de havde samme Dragter paa, gik til samme Svømmelærer og var altid sammen.

En varm Sommerdag (de havde været til Træning og svedte nederdrægtigt) stod de paa Badebroen, og var nær ved at ryge i Totterne paa hinanden, thi Peter sagde, at Rützebeck var Danmarks bedste Maalmand og Johan sagde, at Sofus Hansen var det, da saa de pludselig en Flyver over Stationsbygningen, og de løb straks ind paa Strandbredden for bedre at kunde se ham. Peter var da saa uheldig at glide i noget vaadt Tang og faldt selvfølgelig i Vandet. Der skete imidlertid kun, at han pjaskvaad vadede i Land, og blev sendt i Seng „lige med det samme.“ Johan frydede sig, thi de havde jo været oppe at skændes; men han var lige saa uheldig, endog uheldigere, for nysgerig, som han var, skulde han over paa Naboens Badebro og pille ved deres Baads Fortøjning, men nu faldt han i Vandet, og han kunde ikke bunde; men Matrosen ved Baaden saa det og sprang straks ud efter ham,

svømmede i Land med ham og afleverede ham til hans skrækslagne Moder. Saa blev Matrosen belønnet, og Johan sendt i Seng med et Ørefigen i Tilgift.

Saaledes endte denne kedelige Dag for Johan og Peter.

Kai Salomonsen.
(5. Klasse).

Vi bringer hermed et Bidrag fra en af vore yngre Abonnenter, og vi haaber, at Eksemplet vil smitte, saaledes at vi i hvert Nummer kan bringe en Artikel af en af de mindre.

Red.

Præmiekonkurrence!

Atter i dette Nummer bringer vi en Præmiekonkurrence, og det er denne Gang Forfatterne og Digtterne balndt vore Læserinder og Læsere, at vi henvende os.

Vi modtager til Konkurrencen saavel originale Noveller og Smaahistorier som Digte. Disse vil efterhaanden, som vi modtager dem, blive aftrykt i „Brændpunktet“, og naar alle er blevet offentliggjort, vil vi lade Læserne selv bedømme, hvilke der er værdige til de værdifulde Bogpræmier (een for den bedste Novelle og een for det bedste Digt). Besvarelser, mærket „Forfatterkonkurrence“, skal senest den 1. Marts være Redaktionen (Sølvgade 26) i Hænde.

Red.

Et og andet.

„Paa Grund af Ejerens tiltagende Korpulence sælges en saa god som ny Diplomatfrakke, en Kakkelovnsskærm og et Fag Rullegardiner“.

*

Vi lovede

i Nummer 1 at bringe „Brændpunktet“ op paa 12 Sider; men det var under den Forudsætning, at vi fik mange flere Abonnenter, og at vi modtog mange Artikler

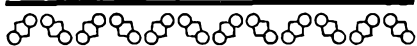
fra vore Læserinder og Læsere.

Ingen af disse to Ønsker er gaaet i Opfyldelse! Paa Henrik Madsens Skole er der flere, end og af de højere Klasser, hvor vi ingen Abonnenter har og paa Ingrid Jespersens Skole er det ikke bedre.

Derfor vær ikke bange for at skrive, naar De har noget paa Hjærtet! Abonnér selv og faa Deres Kammerater til at gøre det samme! Saa kan vi faa „Brændpunktet“ op paa 12 Sider — ellers ikke.

R e d.

*

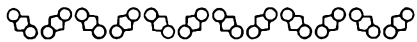


G. C. Gravesen,

Boghandler.

:: Nordre Frihavsgade 1. ::

Lager af alt, hvad der bruges paa Skolen.



Husk Papirhandelen

G1- Kongevej 82

Telf. Vester 4728.

Oktaver 3 for 10 Øre

Skrivebøger 6 Øre

Johan Faber 6 Øre

Regnehæfter 80 Øre, 5 Øre

Notes fra 2 Øre.

A. Muusfeldt-Jensen.

Af en dansk Stil:

. . . . Saa tog Columbus Ægget og stødte Enden saa haardt mod Bordet, at den blev ganske flad .

*

HUSK Skolens Boghandel

Johs. Marcker - Aaboulevard 9

(Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).

Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre

— Kvart 72 - 15 -

Billige Damp- & Karbade

25 & 35 Øre

B A D

København *o o o*
 Studiestræde 61



Nordisk Foto Kompagni A/S
 København K.

Største
 Udvalg i
 Fotografi-
 apparater
 fra Kr. 3.50

o

Nyheder i Plader og Papirer.
 Mørkkammer gratis til Afbenyttelse.

Nordisk Foto Kompagni A/S
 Købmagergade 5 - Tlf. 11805. - København K

C. P. Lauritzen & Co.

Vesterbrogade 30

1. Kl. Herreekvipering og Skræderi

— Moderate Priser —

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
 Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
 og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

Husk

Skolens Boghandel.

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedsvej 42.

(Hj. af Forchammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
 rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

Node Antikvariat

Johan Nielsen,

22, St. Klosterstr. 22, St.

(2det Sted fra Skindergade.)

**Noder købes og
 sælges.**

Redaktion: T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.